

Tarpeellista toistoa julkaisemisen merkityksestä

■ ELINA HYTÖNEN-NG

Lambert, Nathaniel: *Publish and Prosper: A Strategy Guide for Students and Researchers*. Routledge 2014.

Viimeisten vuosien aikana on akateemisissa piireissä alettu korostaa yhä enemmän julkaisemisen merkitystä. Vuosittaiset seuranat ja laitosten määrälliset julkaisutavoitteet ovat arkipäivää kaikilla tieteenaloilla. Tähän ovat vaikuttaneet monet seikat, kuten yliopistojen rahoituspohjan muutokset, tutkimusrahoituskilpailun koveneminen, julkaisufoorumi-hankkeet ja kansainvälistymistarpeiden kasvu. Edellä mainittujen painopisteiden korostuminen on aiheuttanut sen, että tutkijoiden tulisi julkaista yhä enemmän ja useammin kansainvälisissä vertaisarvioituissa lehdissä. Samaan aikaan tohtoreita valmistuu moninkertaisesti esimerkiksi 1980-luvuun verrattuna, mikä on aiheuttanut sen, että yliopiston avoimiin toimiin on entistä enemmän hakijoita. Julkaisujen merkitys töitä haattaessa on korostunut myös työnhaussa.

Kansainvälistyminen on jollakin aloilla vaikuttanut julkaisemiseen liittyvän kilpailun kovenemiseen: kuka ehtii julkaista tuloksensa ensin ja minkä tasoisessa lehdessä? Kaikkien tutkijoiden kilpaillessa äidinkielestä riippumatta samoista paikoista halutuissa lehdissä, ovat artikkelin muotoiluun ja rakenteeseen liittyvät tekijät nousseet yhä tärkeämpään asemaan. Artikkelin tulee nykyisin olla yhä hio-

tumpi ja viimeistellympi kokonaisuus jo ensimmäisiä luonnoksia lehdille lähetettäessä. Samaan aikaan myös akateemisten journalien määrä on kasvanut vapaasti saatavilla olevien tiedejulkaisujen (*open access*) myötä. Nämä ovat mahdollistaneet uudenlaisen julkaisuväylän, jossa tieteenekijät ottavat itse aktiivisen roolin suurien kustantamoiden kalliiden monopolien sijaan.

Edellä kuvatut kehityskulut ovat johtaneet akateemista julkaisemista käsittelevien oppaiden ja kirjallisuuden kasvavaan määrään. Viimeisen kymmenen vuoden aikana on ilmestynyt hyvin erilaisia ja eritasoisia oppaita. Osassa, kuten Wendy Belcherin *Writing Your Journal Article in Twelve Weeks* (2009), on käyty lävitse varsin pikikutarkasti kirjoittamisen prosessia, abstraktin hiomista ja julkaisun valitsemisen tärkeyttä. Viime vuoden keväällä ilmestyi ensimmäinen suomenkielinen akateemista julkaisemista käsittelevä *Julkaise tai tuhoutu* -teos (Karvonen, Kortelainen ja Saarti 2014), jonka arvio oli *Tieteessä tapahtuu* -lehdessä (5/2014).

Viimeisin lisäys tähän kirjallisuuteen on vuoden 2014 kesällä ilmestynyt Nathaniel M. Lambertin englanninkielinen *Publish and Prosper*. Ensimmäisessä osassa käsitellään tutkijan prioriteettien asettamista, jotka muodostavat Lambertin mukaan akateemisen tutkimustyön ja julkaisemisen peruskiven. Perusajatuksena akateemisessa työssä pitäisi Lambertin mukaan olla, se, että tutkija ylläpitää omaa motivaatiotaan asettamalla tutkimuksen yhdeksi tärkeimmäksi prioriteetikseen. Tämä tuntuu ajatuksena varsin it-

sestään selvältä, mutta harmittavan usein tutkimus jää työssämme lapsipuolen asemaan aikamme values- a muihin tehtäviin.

Lambert haastaakin lukijansa tarkastelemaan omaa työskentelyään mikroskooppisella tasolla ja kiinnittämään huomiota niihin pieniin aikavarkaisiin joita arkkipäivämme on täynnä. Hänen ajatuksenaan on, että asettamalla tutkimuksen prioriteetiksi saamme loppujen lopuksi hoidettua myös opetustyömme ja muut vastuumme, mutta säilyttämme oman motivaatiomme työhömmme. Prioriteettien ollessa oikeat pystymme ennen kaikkea julkaisemaan opetustyön ohella. Lambert suosittelee, että varaamme tutkimustyöhön ja julkaisemiseen aikaa päivittäin, mieluiten aamuisin. Tutkimus- ja julkaisutyön tekeminen ensimmäiseksi jättää muihin tehtäviin vain rajallisen määrän aikaa. Esimerkiksi opetuksen suunnitelmisen kohdalla rajattu aika pitää huolen työmme tehokkuudesta.

Toisessa osassa Lambert tarkastelee tuotteliaisuutta. Hän korostaa kirjoitusprosessin nopeuttamista muun muassa lyhentämällä aikaa vieviä ja lukijalle puuduttavia kirjallisuusreferaatteja. Ehkä mielenkiintoisinta tässä osiossa on Lambertin kuvaus siitä, miten useita projekteja voidaan hoitaa taidokkaasti ja tuotteliaasti samaan aikaan. Useampien projektien ja artikkeleiden samanaikaisella prosessoinnilla vältetään työhön tai artikkeliin tylsistyminen. Yhteen artikkeliin keskittyminen kerrallaan on Lambertin mielestä hyvin tehontonta. Tärkeää tässä kaikessa on kuitenkin tehtävien priorisointi, mutta myös hyvien kanssakirjoittajien löytäminen ja kirjoittajien vä-

lisen kommunikaation toimivuus.

Lambert myös esittelee kirjassaan itselleni ennestään tuntemattoman ajatuksen siitä, että tutkijan tulisi lukea kirjoittaakseen. Tällä Lambert viittaa siihen, että tutkija lukee vain olennaisen ja oman käsikirjoituksensa kannalta keskeisen kirjallisuuden. Tämä voidaan tehdä vasta kun käsikirjoitus on raakaversiovaiheessa, jolloin artikkeleihin etsitään vain tarvittavat lähteet ja viitteet. Lambert kannustaa myös artikkeleiden lyhyyteen ja kielen yksinkertaisuuteen. Nämä ajatukset tuntuvat samaan aikaan sekä kiistanalaisilta että tutuilta. Moni on varmasti työssään huomannut, ettei aika riitä kaiken oman alan kirjallisuuden lukemiseen, mutta sen myöntäminen julkisesti on varsin harvinaista.

Kolmannessa osassa tarkastellaan sitä, miten tutkija voi julkaisuprosessin aikana välttää kaikkein yleisimmät sudenkuopat sekä näin nopeuttaa tehokkuuttaan ja työnsä julkaisua. Olennaisena osana tätä Lambert listaa neljä tyypillistä luonteenpiirrettä – märehittäjä, perfektionisti, idealisti ja kyyrikko – jotka estävät meitä saavuttamasta asioita. Näiden luonteenpiirteiden voittamiseksi Lambert tarjoaa hyvin kepeästi nopeita ratkaisuja. Tässä lukija jää kuitenkin pohtimaan tällaisten nopeiden ratkaisuiden kestävyyttä arjessa. Usein tällaiset luonteenpiirteet ovat pinttyneitä ja vaikeasti voitettavia.

Lambert käsittelee myös tasa-painoisen elämän ja hyvän terveyden tärkeyttä akateemiselle tuotteliaisuudelle. Osan lopussa käsitellään häiriötekijöiden minimoimista sekä käsikirjoitusten hylkäämistä ja niistä oppimista.

Viimeinen, neljäs osa on jaoteltu eri uravaiheissa olevien tutkijoiden mukaan. Tätä osaa voi siis lukea valikoiden poimien otsikoiden pohjalta ne, jotka tuntuvat omalle tilanteelle antoisimmilta. Lambert tosin mainitsee sen, että muun muassa professorit voivat oppia jatko-opiskelijoille suunnatuista luvuista taitoja, jotka auttavat heitä opiskelijoidensa ohjaamisessa ja motivoimisessa.

Kirjan alkua vaivaa suomalaisen lukijan silmin amerikkalaismainen hehkuttaminen, vaikka sekin voi olla tärkeää jatko-opiskelijoiden motivoimisessa ja kouluttamisessa. Tämä keveys kuitenkin häiritsee pidemmälle ehtineen akateemisen lukijan lukukokemusta. Tosin Lambertin positiivisessa *prosper*-asenteessa on varmasti mallia monelle *perish*-keskustelusta kuulleille.

Lambertin kuvaamien akateemisten työvälaineiden löytäminen yhä kiireisempään ja kilpailuhenkisempään tutkijan työhön on nykyään yhä tärkeämpää. Siksi tällaisille teoksille on jatkuvaa tarvetta. Kirja on kuitenkin osittain monien jo aiemmin todettujen julkaisemiseen ja kirjoittamiseen liittyvien asioiden uudelleen toistelu. Lukija joutuu pohtimaan sitä, miksi meillä on tarve suoltaa ulos samoja tietoja uudestaan ja uudestaan. Tämä on kuitenkin osittain heijastumaa omasta nopeasti muuttuvasta yhteiskunnastamme, jossa muutama vuosi sitten julkaistu on jo vanhaa ja unohdettua. Toistaminen muistuttaa meitä näiden asioiden tärkeydestä ja pitää huolen siitä, että tieto päätyy hiljattain kentälle saapuneiden tutkijoiden tai jatko-opiskelijoiden käsiin. Tähän markkinarakoon Lambertin kirja

sujahtaa varsin hyvin tarjoten keskeiset työkalut ja ongelmakohdat kompaktissa kokonaisuudessa, jossa on myös huomioitu eri uravaiheissa olevat lukijat. Teos on suositeltavaa luettavaa varsinkin uransa alkuvaiheissa oleville tutkijoille.

Kirjoittaja on filosofian tohtori, joka hoitaa Itä-Suomen yliopiston musiikkitieteen yliopistonlehtorin sijaisuutta.

LUONNONFILOSOFIAN SEURAN TILAISUUKSIA

Tilaisuudet pidetään Tieteiden talolla, Kirkkokatu 6, Helsinki.

Tarkempia tietoja: <http://www.lfs.fi/esitelmat/>

12.5. klo 16.15–20.00 Teemaillassa filosofian ja empiirisen tieteen kohtaamisesta puhuvat **Jaakko Hintikka, Juha Himanka, Avriil Styrman, Ari Lehto, Tuomas Suntola** ja **Heikki Mäntylä**.

SUPERNOVA – AIKUISTEN ILTA HEUREKASSA

Tiedekeskus Heurekassa järjestettävässä Avaruus- ja seksimatka 2015 -tapahtumassa **9.5.** esiintyy elektronisen musiikin monitoimimies **Jori Hulkkonen**. Show nähdään planetaariossa, jonka puolipallon muotoiseen kupuun videotaiteilija **Sakke Soini** on tehnyt tilaustyönä illan teemaan liittyvän videotaideteoksen. Hulkkonen esiintyy illan aikana kaksi kertaa parinaan elektroartisti **Scandinavian Confidence**.

Lisäksi Heurekassa koetaan muun muassa 11-kollektiivin kuvajournalistien näyttelyitä, ohjattua speed-deittailua ja Long Playn tuottaman live-tiede-lehti *Poltteen* toinen numero.

Auditoriossa voi illan aluksi nauttia älynystyroidä kutittelevasta Heurekan Hyvä, tuli -esityksestä, jossa tehdään tiedettä tuliaiheisen musiikin tahtiin, sanaakaan sanomatta. Esityksen jälkeen live-tiedelehti *Poltteen* vieraana kuullaan muun muassa tiedetoimittaja ja tietokirjailija Jari Mäkistä.

Tiedekeskus on koko illan ajan yhtä suurta anniskelu- ja juhla-aluetta. Kaikki Heurekan leikkimään viettelevät näyttelyt ovat avoinna ja lisäksi avoimessa laboratorioissa voi tarkastella siittiöitä mikroskoopeilla. Koko tilaisuus on K-18.

Lippuja voi ostaa verkkokaupastamme www.heureka.fi/ostaliput tai tapahtumapäivänä Heurekasta.

www.heureka.fi